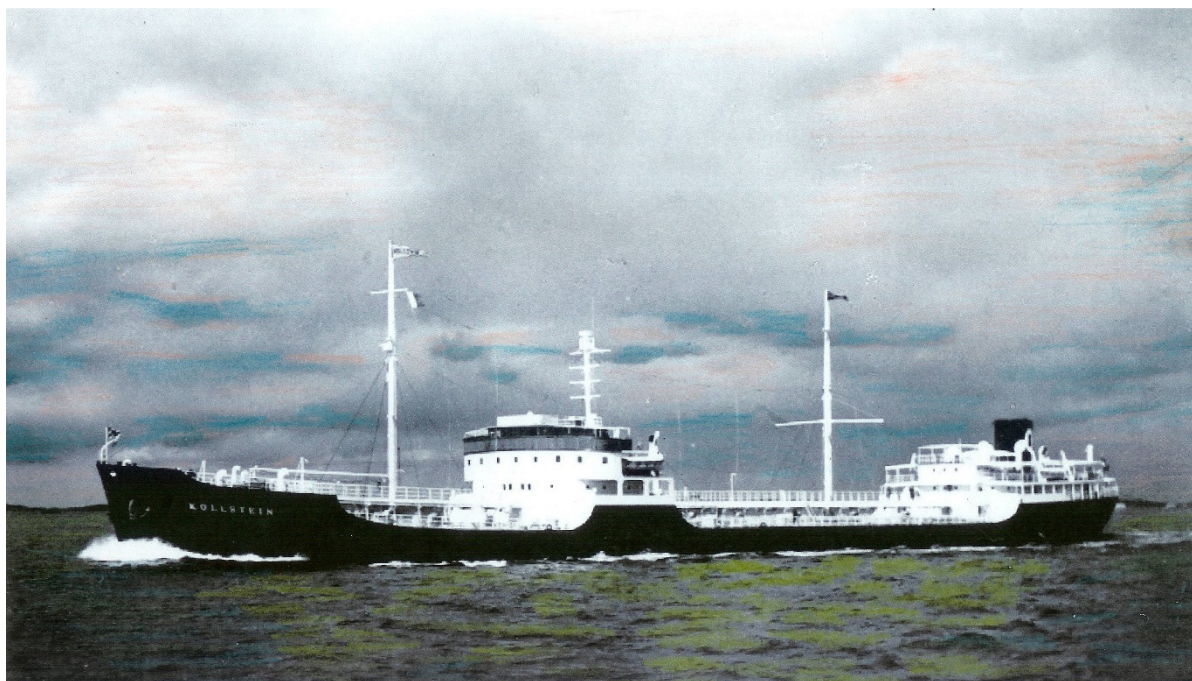

M/T KOLLSTEIN

Oslo	28 april 1955	Puerto la Cruz	21 juli
Antwerpen	03 mai	Buenos Aires	08 august
San Fernando	21 mai	Puerto la Cruz	29 august
Rio de Janeiro	03 juni	Buenos Aires	14 september
San Fernando	16 juni	Campana	15 september
Malmø	03 juli	Curacao	07 oktober
Kundby	06 juli	Fredrikstad	25 oktober

Avmønstret--

Antwerpen 3 Maj.1955. Tiltredelse M/T KOLLSTEIN. En av de vakre tankbåter igjen i den norske handelsflåte. Jeg tror at Norge har monopoli på disse fartøy. Bygd ved Eriksberg. Forsynt med Burmeister & Wain hovedmotor. Har ikke sett denne motortype før. Men jeg skulle bli kjent med den i tiden framover. Har meldt oss hos kaptein, gnisten og chieften.

Også akterover med koffert. Spurte de første jeg møtte i messe hvor vi skulle hen med denne Kollstein. Til Trinidad, laste for Rio de Janeiro var svaret. Hey Frans, halleluja. Vi skal sørover til Sør Amerika! Fint, passer meg bra. Spurte chieften om vi kunne gå sjøvakt. No problem. Gjerne. Så 8-12 vakt for meg og 4-8 vakt for Frans. Liker ikke å jobbe fra 8 til 5. Er ikke fabrikkarbeider. Jeg liker å ha ansvar for det jeg holder på med. Hjelp til å få skuten fra A til B, uten skade. Et fint maskinrom. Rent og godt vedlikeholdt. Slikt skal det være. Ikke vanskelig å bli kjent med systemet. Motortankere er meget likt hverandre. Hovedmotor, 2 Scots Boilers og exhaust kjele i skorstein. Ikke noe nytt for oss.

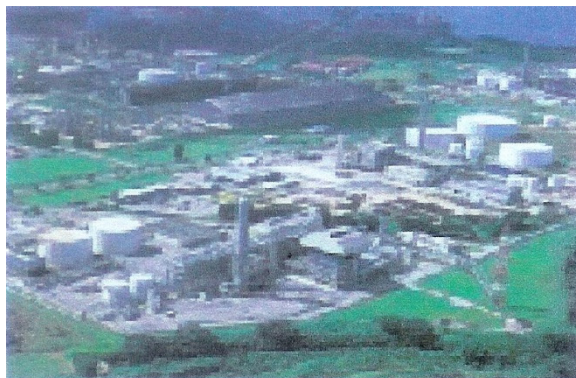
Så opp til Trinidad med Jan og Frans. Ankomst ditt 21 Maj. San Fernando var bestemmelses stedet. Point-a-Pierre er raffineri området. 5 kilometer fra byen. Fortøyet ved en 800 meter lang oljepir. Det fantes båttransport fra enden av piren inn til raffineriet. Men vi fikk besøk av sjømannspresten Nielsen. Jeg har hørt og lest om han mannen. En veteran i kirke

SAN FERNANDO

departement. Han har satt opp sjømanns kirker flere steder i verden. Nå holder han til her i San Fernando. En hyggelig person å snakke med.

Han hadde egen båttransport fra KOLLSTEIN direkte til kjerka. Enestående. Vel, båten kom og hentet oss klokken 7 etter kveldsmaten. Vi var omtrent 15 mann som ble med til kjerka. Et hyggelig samvær. Men etter en times tid forsvant folk. De skulle inn til byen. Det var bare Frans, meg og noen offiserer som ble igjen. Syntes synd på han presten. Han

POINT-A-PIERRE

Hyrekontrakt

Undertegnede Solheim som fører av (navn)
 og hjemsted M. L. "Kollstein" av Oslo reg. tonn brutto
 beregn. i. hk. og undertegnede (den forhyrtes fulle navn) Jan Goodhart
 født i (sted og datum) Rotterdam 2/3-1929
 reg. nr.
 som nå hører hjemme (bor) i De la Reystraat 39, Redam har inngått følgende kontrakt:

- Den forhyrte skal gjøre tjeneste som Motormann ombord i ovennevnte skip med de plikter og rettigheter som er bestemt i norsk lovgivning.
- Forhyringen skal gjelde for reiser i (mellom)¹⁾ Antwerpen & videre
 - inntil videre, med en gjensidig oppsigelsesfrist²⁾ av
 - inntil videre, men med avmønstring bare i Nord-Europa og etter en gjensidig oppsigelsesfrist²⁾ og ³⁾ av 14 dager
 - inntil den (datum)
 - for en reise («run») mellom de steder som er nevnt ovenfor og inntil dager etter ankomsten.
- Tjenesten skal tiltres i (sted, datum og klokkeslett)
 Reise til skipet fra forhyringsstedet skal tiltres den
- Hyra er⁴⁾: a) Tariff pr. måned regnet fra og med 3/5-1955
 b) for hele reisen som forutsettes å ville ta en tid av
 Avtalt trekk som utbetales første gang den Forskudd
- Overtidsbetalingen er pr. time⁵⁾
- Twist om den rette forståelse av denne kontrakt eller om tjenesteforhold forøvrig skal ikke innbringes for utenlandsk myndighet.

Videre er avtalt følgende spesielle vilkår⁶⁾:

Skattepliktig til Norge etter norsk lov

Forøvrig betingelser etter den til enhver tid gjeldende avtale mellom Sjøfartens Arbeidsforforening og den påmønstredes organisasjon

(sted og datum) Oslo 28 APR 1955

For Kapteinen

[Signature]

[Signature]

Det bekræftes at ovenstående kontrakt er lest opp og vedtatt i mitt nærvær, etter at jeg har spurt sjømannen om det ved den foreløpige hyreavtale er gitt ham noe tilsagn eller løfte som ikke har fått uttrykk i kontrakten.

Mønstringskontoret i

Det norske konsulat i

¹⁾ Farvann eller anløpssteder skal oppgis dersom det kan gjøres for hele forhyringstiden. De av punktene a—d som ikke skal gjelde må overstrykes. ²⁾ Om de øvrige vilkår for oppsigelse og det varsel som skal gis vises til sjømannslovens §§ 12–15 og §§ 32–41. ³⁾ Gjelder forhyringen inntil videre og det er avtalt et bestemt avmønstringssted, er det ikke påbudt at det også skal avtales en bestemt oppsigelsesfrist. Sjømannsloven har bestemmelser om oppsigelsesfrist når den ikke er avtalt på forhånd. Se lovens §§ 13 og 15, jfr. §§ 35–40. ⁴⁾ Strik det som ikke passer. ⁵⁾ Overtidsbetalingen behøver bare angis når det gjelder fartøy som ikke går inn under lov om arbeidstiden på skip av 10. mars 1939, eller når betalingen er høyere enn fastsatt i denne lov. ⁶⁾ Er ingen spesielle vilkår avtalt, slås en strek over plassen for disse vilkår.

gjorde sitt. Vi tok avskjed fra ham i 10 tiden. Også vi skulle ut i nattelivet. Skal si at her var det liv på gaten. Calypso musikk overalt i sjapper, restauranger etc. Vi havnet

opp i Club Splendid. En dansehall med 8 manns orkester, damer og alt som finns videre i et slikt etablissement. Han som eide klubben var en gammel hollender som hadde bodd her fra før krigen. Han var gift med en negerinne og hadde 6 sønner mellom 30 og 50 år.

Hele familien var tilstede. Men det var pussig. Han snakket hollandsk som oss! Kunne ikke høre at han har vært borte fra Holland nesten hele sitt liv. Han var begeistret å ha noen å snakke med. En ser at verden ikke er stor. Det ble dans og «Cuba Libre» til klokken 12. Da sluttet orkester å spille. Vi trodde nå er det slutt på moro. Men gjester overtok instrumenter og fortsatte til klokken var 3. Vel, kan si at det ble en vellykket aften for oss.

Vi ble liggende en dag til.

Kirkebåten tok med seg flere folk ut på formiddagen. Avgang sent på aften 22 Maj. Opp til Rio de Janeiro. Det ble en fin tur dit. Ankomst Rio 3 Juni. Har vært her før, men fikk den gang ikke anledning til å være med på utflukt til Sukkertoppen og Copacabana. Denne historien gjentok seg også denne gang.

De fant ut at det var min tur å ta dørken. Donkey vakt fra 17 til neste morgen klokken 8. Har lovt meg sjølv at neste gang jeg kom hit skal det være med stykkgodsbåt. Den verste tiden på donkey vakt er mellom 4 og 7. Bare venter at det blir liv i byssa. Tok meg en tur på land allikevel etter vakten min. Kan ikke sitte ombord når en ligger i Rio. Et par glass øl må vi ha på Florida Bar. Haha. Ikke behov for å klatre opp i fjellet eller se på lettkledde damer på Copacabana---

Vel, etter utlossing tilbake igjen, javel? Til San Fernando. Ikke noe imot.

Ankomst 16 Juni. Avlagt visitt igjen til han gamlingen i Club Splendid. Meget morsomt.

En kan også gå på land uten at drikke seg full. Ta seg en tur i omegnen. Ser på saker og ting som er verd å se på. Denne gang ble det last til Malmø og Kundby i Danmark. Aldri hørt navnet før. Det ble også en fin tur nordover. Bra med litt variation i seilings skjema.

Ankomst Malmø 3 Juli. Ikke vært på land her. Denne byen ligger på gale siden av Øresund. Når folk her skal ha seg en fest, tar de fergebåten til København. Ankomst Kundby 6 Juli. Det viste seg å være en stille og rolig landsby på øya Sjælland.

Tok en lang spasertur her. Greie folk å ha med å gjøre. Noen fiskebåter og lystfartøy. Og flere kirker. Folk her er strengt religiøse. Bare bra. Ingen fyllefanter og bomser på gaten. Har kjøpt

meg noen flasker Tuborg med ombord. En må jo ha noe å kose seg med?

Efter utlossing, opp til Venezuela. Puerto la Cruz denne gang. Laste for Buenos Aires. Jeg begynte å like meg bedre for hver dag som gikk på denne KOLLSTEIN. Fin fart. Fint vær. Fint mannskap og fint maskinrom.

Jeg var ute for tidlig med bemerkningen «Fint maskinrom». Her begynner neste eventyr--.

Vi var nesten ferdig lastet da vi hørte et forferdelig bråk fra maskinrommet. Samtidig ble det mørkt. Hva var på ferde? Hjelpemotor stoppet. Pluggen i veivrommet hadde løsnet. Oljen gikk rett ned i rennesteni. Ja, en motor trenger olje som vi trenger blod for å funksjonere. Resultat? Hvitmetall i samtlige veivlagre var borte. Brent opp fullstendig. Hva skal gjøres ble neste spørsmål. Nærmeste verksted var Curacao. Motsatt vei. Second maskinist foreslo å reparere motoren sjølv underveis til BA. Det han skulle ha var hvitmetall. Det fikk vi bestilt ved hjelp av agenten. Så opp til Buenos Aires.

PUERTO LA CRUZ

Han second, og vi selvfølgelig, gikk igang med jobben. Vel, har aldri før eller senere sett enn maskinist som har gjort en slikt job før. Den mannen visste nøyaktig hvad som skulle gjøres. Ikke nødvendig å spørre om vi var beredt på å jobbe overtid. Hele maskin gjengen var med på arbeidet. Det var varmt i maskinrommet. Men ingen som brydde seg om det. Vi skulle ha igang igjen denne hjelpemotor før ankomst BA. Og vi greide det. Et stykke arbeid på høyeste niveau. Stor respekt for denne maskinist.

Ankomst BA 8 August. Nå er det slik at i mange land blir det utstedt landgangspass til mannskap. Argentina var ikke unntak. Vi ankret opp i la Plata floden først. Her kom det en hel gjeng ombord med immigration i spissen. Også fotograf. Det ble mange spørsmål. Hvor vi kom fra. Navn til far og mor. Fingerprints etc etc. Jeg begynte a lure på hvordan disse nasister ble tatt imot etter krigen. Dagen etter fikk vi disse documenter og kunne vi gå inn til kai. Merkelig nok ingen spørsmål om jeg var homo, kommunist eller nasist.

DOCK SUD BUENOS AIRES

Men vi skulle bli kjent med virkemåte til disse idioter senere. Vi var bare individer. Ikke sjøfolk som forsyner Argentina med olje. Vi ble fortøyd i Dock Sud. Her

FICHA INDIVIDUAL

(IDENTITY CARD)

Vapor (Name of vessel) KOLLSTEIN
 Compañía (Owners's name) ODD BERG, OSLO, NORWAY
 Ficha del tripulante (Christian and surname in full) Goedhart, Jan
 Nacionalidad (Nationality) Dutch edad (age) 26 años (years)
 Hijo de Petter y de Adrianna
 (Father's christian name) (Mother's christian name)
 Estado civil single Sabe leer? Yes Sabe escribir? Yes
 (married or single) (if can read) (if can write)

Estatura (height) m. 1 cent. 65
 Color del cabello (colour of hair) Blond
 Nariz (chica, grande, regular, recta, etc.)
 (Nose: small, large, medium, straight, etc.) Straight
 Color de ojos (colour of eyes) Blue
 Color de piel (colour of skin) White
 Señas particulares (any special characteristics)

IMPRESIONES DIGITALES (Finger prints)

(Right hand)					
MANO Derecha					
(Left hand)					
MANO Izquierda					

Puesto que ocupa en el buque (rank on board) Motorman
 Puerto en que se embarcó (Port where signed on) Antwerp
 Contrato por viaje redondo 14 d. hasta el puerto de North Europe
 (signed on for a round voyage) (until arrival at the port of)
 o indefinitivamente (or indefinitely) 5 years
 Tiempo que navega (time at sea) 5 years
 Posee libreta de navegación expedida por las autoridades marítimas de (Holds navigating or seaman's book issued by the maritime authorities of) Rotterdam
 Nación (Country) Nederland
 Fecha (Dated) 22/12-53
 Nº de Registro (Number of gook) D 880034
 Observaciones (Remarks)

Lugar y fecha (Port and date) Buenos Aires 3/8-55

[Signature]
 FIRMA DEL CAPITAN
 (Signature of Master)

[Signature]
 FIRMA DEL TRIPULANTE
 (Signature of member of the crew)

VISACIONES DE LA DIRECCION GENERAL DE INMIGRACION

Nº 27

Fecha 8 AGO 1955
 Fecha 14 SET 1955
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha 10 AGO 1955
 Fecha 4
 Fecha VISTO
 Fecha DE DE 1955
 Fecha
 Fecha

Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha
 Fecha

ADGANG TIL TANGOLAND

Iå det stykkgoods og tankbåter ved samme kai. Og jeg må tilstå; absolutt det beste stedet jeg har vært noen gang med tankbåt. Bare 20 skritt fra gangveien til TANKBAR! En slags kantine for folk som jobbet i området. Også bra for han som har donkeyvakt på dørken. Fort gjort å hoppe på land, kjøpe et par flasker øl eller cola og tilbake igjen på jobben! Haha.

Fikk meg en fridag. Så jeg tok meg en tur inn til byen. Nok att se på. Mye liv på gaten. Havnet på Playa de Mayo. Ett stort torv med park og hus som er bygd utover fortuet. Typisk spansk stil. Her fantes restauranger, konsulater, rederikontor og reisebureau. Jeg koste meg bra inntil jeg fikk øye på denne annonse i reisebureau. «VISIT THE NETHERLANDS LAND OF WOODEN SHOES, WINDMILLS AND TULIPS»

«VISIT THE NETHERLANDS LAND OF WOODEN SHOES, WINDMILLS AND TULIPS»

Denne reklamen fikk meg til å bli forbannet. Støtt og stadig samme slogan når det bli snakk om Holland. Første tanke var att gå inn til dette etablissement og fortelle dem at vi også bygger skip, automobiler (Daf), aeroplanes (Fokker) og ikke glemme lamper (Philips). Men jeg ble klar over att min argentinsk, ikke var god nok att begynne å krangle med disse folk. Men middagen var ødelagt for meg. Så tilbake til skipet eller rettere sagt til denne Tankbar.

Måtte ha meg ett par øl for att komme til hektene. Begynte å lure på hvorfor jeg ble sur. Har folk lyst på att kjøpe tresko eller tulipaner så er det opp til dem. Det finns saker og ting på dette området som er mye verre. Spanjoler koser seg når en idiot (toreador) dreper en okse. Voksne og barn sitter og ser på dette slakteparty. I souvenir sjapper i Norge kan en få kjøpt miniatyr isbjørn. Det finns ikke isbjørn i Norge. Men det blir drept tusenvis av dyr både ved Nordpol og Sudpol. Ingen som gjør noe med det. Så ta det med ro Jan. Slapp av. Du skal på jobb igjen om et par timer. Haha.

Skipet skal videre. Også her ble vi fort ferdig med lossing av olje. Lagt sammen financien vi hadde igjen, og kjøpt ett par kasser øl for, on the road. Hvor skulle vi hen denne gang? Det ble Puerto la Cruz igjen. Ikke noe imot. Fint seilas. Stille og rolig. Krysset equador igjen. Har lurt på hvorfor det bare er sjøfolk som skal invides i dette Neptunes tull. Det er jo mange som passerer equador med fly, tog eller bil? Men shit med det. Moro å se på delfiner. Og opplysende alger i Saragossa Sea.

Livet ombord går sin gang. Spiller kort. Casino, Spar Dame og Poker. Og Bingo med sigaretter som innsats. Videre film framvisning 2 ganger i uken. Livet ombord i et skip er bra. Det gjelder også for kostholdet.

Ankomst Puerto la Cruz 29 August. Har sett meg om i byen denne gang. Mange hus er nymalt med hensyn til karneval. Venezuela var ikke fattig i 50 årene. Bare nye person- og lastebiler i gaten. Bensin var billig. Enn bolivar hadde samme kurs som hollandske gylden. Det er trivelig her for sjøfolk. Ble oppmerksom på alt bygningsarbeid her. De store oljeselskaper holdt på å bygge raffinerier her og i andre havner i Venezuela. Resultat? En usikker framtid for Curacao og Aruba. Denne nye oljelast var bestemt for Campana, et stykke oppover La Plata floden. Så samme vei tilbake igjen. Ja, hvorfor ikke. Ankomst BA 14 September. Ankret opp igjen for passkontroll. Hadde tatt vare på det gamle landgangspasset. Heldigvis. Slapp å ta bilde på nytt. Sent på aften videre oppover til Campana. Raffineri området var omringet av skog. Mitt i jungelen!

15 September. En dag som alle andre. Etter kveldsmat, på land med oss. Så bra ut her. En lang gate med forretninger og sjapper på begge sider. Kunne ha vært dekor for en spaghetti western. Har sett oss om litt først og fant en bar å slappe av i etter dagens arbeid. Vi var med 5 eller 6 mann og koste oss fint. Klokken 10 ble døren slengt opp og fikk vi ordre å vare med ut. Inn i «Svartemarja» med oss. Ingen anelse hvad som foregikk. Vi ble kjørt ombord. Etterhvert kom det flere polisbiler med resten av mannskapet. Vi ble stilt opp på dekk. Ved hjelp av mannskapsliste ble det kontrollert om det manglet noen. Stuert og poliser gikk akterut for att sjekke lugarer. Så fikk vi ordre å koble fra slanger og forlate kaien. Vi ankret opp mitt i elven. Vi lå her i flere døgn, uten att vite hvorfor. Tilfeldigvis fikk vi att gjøre med et helvetes tordenvær og strieregner. Den tredje dag fikk vi ordre att gå inn til kai igjen og fortsette med lossingen. Så endelig fikk vi greie på hvad som var årsaken til denne oppførsel. President Juan Peron var forsvunnet. All trafikk i hele Argentina ble stoppet til de fant ut hvor det ble av ham. Han flyktet med speedboat til Paraguay. Jeg syns det hadde vært bedre att spandere enveis flytucket til Madrid for ham.

CAMPANA, ARGENTINA

FANT DETTE EPISTEL MANGE ÅR SENERE

«In 1954, the Roman Catholic Church, which supported Peron's government up to that year, confronted Peron because of the enactment of the divorce law, among other reasons. On September 16, 1955, a nationalist Catholic group of both the Army and Navy, led by General Eduardo Lonardi, General Pedro E. Aramburu and Admiral Isaac Rojas, took power in a coup which they named Revolucion Libertadora (the "Liberating Revolution"). The military regime accused Peronist leaders of corruption, but no one was prosecuted.»

Exile (1955-1973)

Presidents Stroessner and Peron

After the military coup, Peron went into exile in Paraguay. His escape was facilitated by his friend President Alfredo Stroessner of Paraguay, who placed a gunboat at his disposal in the River Plate. Later he lived in Panama, where he met nightclub bolero singer Maria Esteia Martmez (aka Isabel Peron). Eventually settling in Madrid in Franquist Spain he married her there in 1961. Back in Argentina, Peronism was banned and Peronists were persecuted. In 1963, the Aramburu decree made illegal the simple naming of Juan Peron.

Fortsetter med lossing av olje. Vi var nesten utlosset.

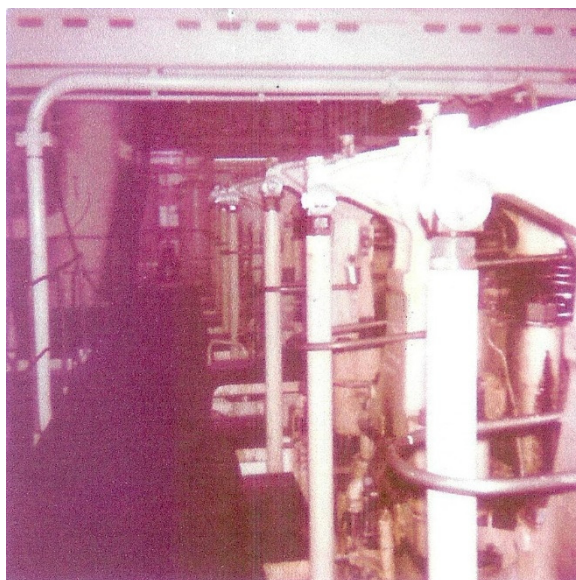
Det ble ikke gjort meget arbeid mens vi lå i la Plata floden, så chief mente att vi skulle gjøre noe for hyren. Det hadde han rett i selvfølgelig. Vaske og male maskinrom. Kvarten og jeg fikk ordre att skifte nogen brennstoffventiler på hovedmotor. No problem.

Fram med verktøy. Specialbørste for å gjøre rent hulet og setet. Et spett for att løfte ventiler som hadde brent seg fast. Jeg brukte børste for å gjøre rent mitt hull. Kvarten brukte spett og nogen filler til samme jobben. Så hørte jeg plutselig «Fy Faen». Noget som er galt? Joda, jeg har mistet spettet. Den ligger inn i cylinder. Vi så på hverandre nogen sekunder og kom til samme konklusjon.

Nei, det går ikke. Vi må si fra til chiefen. De neste 3 minutter av denne fortellingen går ikke an att publisere. En 5 timers jobb lå foran oss. Men nå gjorde jeg noe dumt som jeg angret på med det samme. Jeg forslo att åpne inspeksjonsluken på spylekanal for å se om vi kunne gjøre noe derifra. De syntes det var bra ide. Luken var bare 60 x 40 centimeter.

Det var bare en mann som kunne gå inn her. Og det var meg---. Den minste store i dette selskap. Helvete også! Men jeg har sagt A, da skulle jeg også si B. Det var meg som kom med forslaget. Ikke mangel på hjelp. 4 par armer løftet meg høyt opp i horisontal positie og så inn i motoren med Jan. Som en sardin i boks eller ett lik i kremationsovn. Det som jeg tenkte på går heller ikke ann att publisere. Svartbrent smøreolje, biter av stempelfjærer og mye annet lurt. Looooommelyyykt! Ok! Her! Ta det med ro. Ta-det-med-ro!? Ser ingenting, stempel er helt i brun. Må koble inn tørnemaskin. Okey, skal gjøre som du sier. Slapp av.

Slapp av? Stopp! Jeg ser spettet. Han ved tørnemaskin må flytte seg. En motormann uten armer er ikke motormann lenger, men invalid! Okey, sett igang.

BUENOS AIRES

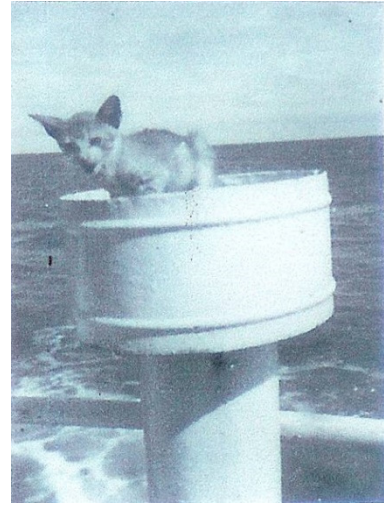

Men det er merkelig. Jeg ble stolt av meg sjølv? Hadde klart jobben! Som en kirurg som tar ut blindtarm. Men han kirurgen får hjelp av en charmant sykepleierske som river av hansker og

tørker pannen og ansiktet hans. Jeg fikk fatt i en pøs parafin og enn haug med filler og fant enn plass helt nede i maskinrom for å gjøre meg ren. Den verste shit først. Så en pøs varmt vann fra cascade-tanken og en kilo grønnsåpe--. Det begynte att likne noget. Neste skritt opp til dusjrommet og en omgang med shampoo og palmolive. Det ble liv i Jan igjen. Men tro meg, i mange uker framover kjente jeg på håret om det fantes noen olje igjen! Ha ha!

19 september. Endelig ferdig i Campana. Til sjøs igjen. Every body happy. Til og med pussycat var glad. Miauw. Det er ikke bare mennesker som forsvinner her. Katter også.

Neste anløp ble Curacao. En fin tur igjen dit. Ankomst 7 Oktober. Tatt meg en tur til sjømannsklubben i Emmastad. Lest noen hollandske aviser og skrive brev hjem. En iskald øl innen rekkevidde. Tilbake ombord fikk jeg høre hvor vi skulle hen med oljelast. Det ble Fredriksstad i Norge. Mange glade mennesker ombord. Vi var snart underveis. Begynte å bli litt urolig. Dette var femte tankbåt i rekke for meg. Ingenting i veien med KOLLSTEIN. Det beste skipet jeg har seilt på hittil. Men disse korte liggetider og stadig vakthold tok knekken på meg. Hadde lyst att finne noe nytt. Verden er stor.

Et linjefartøy kunne være bra. Det her har jeg skrevet før. Spørsmål til Frans: «skal vi?». «Skal vi hvad?». «Mønstre av og se om vi kan få hyre på stykkgodsbat?».

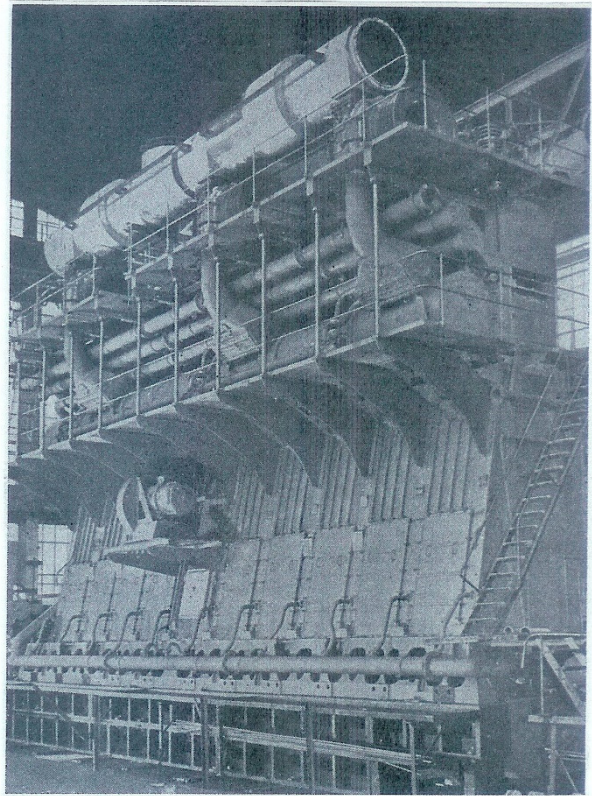
«Oke for meg. Ett halvt år på denne båten får være nok». Så det ble avmønstring 25 oktober i Fredriksstad og opp til Oslo igjen.

Odd Kausen
Styrman/maskinsjef/Stuert

Sted Sjøen Dato 22/10-55

W. Kollstein
Kaptein

Fotografi af Burmeister & Wain turbotrykket enkeltvirkende totakts dieselmotor.

ODD BERG
OSLO

A T T E S T
fra

M / T " KOLLSTEIN "

Navn JAN GOEDHART

har tjenestegjort som:

MOTORMANN fra 28/4-55 til 25/10-55 - 5 mnd 27 dg

DYKTIGHET: MEGET GODT

EDRUELIGHET: MEGET GODT

OPPFØRSEL: MEGET GODT

Ønsker De eventuelt vedkommende tilbake: Ja / Nei

VISA

TOEGELATEN NIET TOEGELATEN

op het Maas
is Hollands
Aankomst op 27/10/55

W. J. J. J.

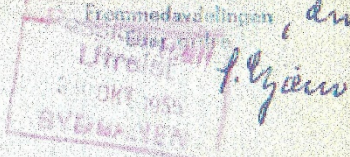
Radio (Philips) om 27/10
is telt hand hier
op 27/10/55
O'Amsterdam

15/10/55

VISA

Påminstret "16 191 000" till W. J. J. J.
W. J. J. J., Oslo den 27/10/55

Oslo politikkammer
Fremmedavdelingen, den 27/10/55

IN ED 183
31.10.55 61185

15/10/55